

med de rammer, som derudover er blevet givet, bliver det jo ikke attraktivt for virksomheder at flytte hertil.

Så det er jo regeringens samlede økonomiske politik, der bidrager til den markante stigning i arbejdsløsheden. Så nytter det jo ikke noget at sige, man har brugt et par tusinde kroner hist og pist til at sætte en jernbane i gang, for det forslår slet, slet ikke til at trække beskæftigelsen i gang igen, hvad man nødvendigvis må gøre, når det er lavkonjunktur.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er da lidt beklageligt, at hr. Ole Sohn er kommet ud i den vildfarelse. Jeg synes egentlig, jeg svarede meget præcist på, hvorfor udviklingen har været i Danmark, som den har været f.eks. i forhold til Tyskland, netop fordi vi havde en væsentlig højere beskæftigelse i Danmark, end man havde i Tyskland, ergo havde vi lettere ved at få et fald. Udgangspunktet er altså anderledes.

Kl. 15.10

Når vi dernæst har det der meget fleksible arbejdsmarked, hvor det er let at komme af med folk, så vil konjunkturerne slå igennem hurtigere i Danmark, når det går nedad, men de vil også slå hurtigere igennem, når det går den anden vej, for her tør man, lige så snart man har en ordre i hus, ansætte arbejdskraft. Det tør man ikke, når man går til Tyskland. Der er det først, når alle andre muligheder er udtømt, at man så tør ansætte arbejdskraft.

Det er da noget, vi skal holde fast i. Jeg er også sikker på, at hr. Ole Sohn er enig i, at det fleksible arbejdsmarked, vi har i Danmark, skal vi holde fast i. Det er altafgørende.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg synes egentlig, det er en utrolig form for argumentation, man hører fra Venstres ordfører. Grunden til, at man klarer sig så skidt i forhold til resten af EU-landene, er, fordi den tidligere regering var så fantastisk, at den havde fået arbejdsløsheden så fantastisk langt ned, og så er det jo en helt urimelig opgave at stille den nye regering at fastholde så flot en kurs. Jamen hvis den ikke kan det, så må den vel gå af og lade en anden træner komme til, for den nye træner har ikke klaret det så godt som den gamle træner. Det må vel være konsekvensen.

Hvordan har Venstres ordfører det egentlig som sådan en god liberal med sidde i et regeringsparti, hvor den eneste kommentar, man har til, at det går ad hekkenfeldt til, er: 'Det kan vi ikke gøre ved, vi venter bare på, at dollarkursen vender?'

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V): Hvis vi havde haft en SR-regering, så havde billedet jo set anderledes sort ud, for så havde man jo brandskattet virksomhederne, og så havde de i den grad mistet troen på fremtiden, og så havde vi set massefyringer efter massefyringer.

Nu har vi trods alt en regering, der har vist, at den er parat til at gøre det lettere at være producerende erhverv og derfor bevare troen.

Så derfor er der ingen tvivl om, at situationen i Danmark kunne have været meget værre. Regeringen har vist handlekraft. Vi har set en række initiativer, og lige så snart der nu kommer lidt mere luft under vingerne ude i den store verden, så vil vi se, at konjunkturerne udvikler sig meget positivt igen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu bliver jeg altså bare totalt forvirret. Først siger man, at den gamle træner er skyld i, at man har det svært nu, fordi den gamle træner var ekstremt succesfuld. Og så kommer hr. Jens Vibjerg nu og siger, at det jo bare havde været endnu værre at sætte den gamle træner tilbage på trænerbænken, for så ville det gå helt ad hekkenfeldt til. Jamen hvem tror på det? Man skal da være Venstremand for at tro på, at det er sådan, det forholder sig.

Det forholdt sig vel omvendt, nemlig at man har problemer i regeringen. Man kan ikke leve op til det, den tidligere regering kunne, og så kigger man sig rundt efter dårlige undskyldninger, og så kommer man i tanker om dollarkursen og SARS-epidemi, og hvad har vi.

Fakta er, som hr. Ole Sohn var inde på, at man klarer sig to tredjedel ringere, end man gør i det øvrige Europa. Er det ikke skuffende? Det må jeg spørge om en gang til: Er det ikke skuffende at være liberal arbejdsmarkedsordfører, og så konstatere, at man sidder sammen med nogle, som ingenting vil gøre, ingenting kan gøre andet end at sidde og vente på, at kursen vender? Hvad skal man så med sådan en regering?